

„POKROK“ vychodí každý piatok.

Adresa pre vstetky zásielky:

Josef Teslík Uh. Skalica (Szakolcza).

Oznamy (inzeráty) účtujú sa levne a platia sa vopred.

POKROK.

Predplatné poštou:

Na celý rok 2 kor. — Na pol roku 1 kor. — Jednotlivé čísla v expedícii a pri zásielkach najmenej 20 výtiskov stojí 2 hal.

Predplatné do cudzozemska 5 kor. Bezmenné a nevyplatené dopisy sa neprijímajú.

Týždenník venovaný ku poučeniu a vzdelaniu slovenského ľudu.

==== Rusko-japonská válka na dalekom východe ====

Prechod ruskej artillerie cez zamrznuté jazero Bajkalské.

V dejinách válečných je málo takých príkladov, jaký poskytuje rusko-japonská vojna Mandžuria je zem až na konci Asie, a ruské vojska musia prekonať 14 dňovú cestu na sibírskej železnici a potom ešte len maširovať 3 až 4 týždne na určené miesto. Sú to nadľudské ťažkosti, ale Rusi nesú ich s hrdinskou vytrvalosťou. Keby mali len viacej šťastia, na jazere Bajkalskom prelomil sa pod batteriou artillerie ľad a na dne hlbokého jazera našlo smrť niekoľko batterií. Železnica okolo jazera nie je ešte hotová, preto krížom cez jazero plavia sa parníky a prevážajú vojsko. Dráha má byť v auguste hotová.

PETROHRAD 10. mája: Ztraty ruské v bitke na rieke Jalu odhadujú sa na 2800 mužov. Japonci ztratil vyše 2000 vojakov. Proti 50.000 Japoncom stálo 15.000 Rusov. Rusi ustúpajú k Mukdenu. Čaká sa veľká srážka.

Príčiny rusko-japonskej války.

Z viacej strán dotazovali sa naši čitatelia, že prečo povstala rusko-japonská válka. Odpoveď je na to jednoduchá: Pre peniaze a lakomstvo. Japonsko, veľmo ľudnatá zem, asi pred 30 rokami otvorila svoje prístavy evropskej kultúre a obchodu. Angličania prvý národ na mori a v obchode, vrhli do japonska veľké milióny, požičali, aby si ich tam dobre uložili. V Japonsku stavali cesty, železnice, lode, fabriky a tak s pomocou anglických a amerických peňazí vyšvihlo sa pohanské Japonsko medzi štáty polovzdelené a začalo vo všetkom napodobňovať Európu a ovšem i svojim obchodom sa rozširovať do Číny a na Koreu, lebo tieto sú najbližšie. V Asii narazili na Rusov, títo aby otvorili bohatstvo Sibirie celému svetu, aby európsky obchod priviedli do širých končín Asie, s nákladom asi dvoch miliárd — dva tisíce mil. rubľov, vystavili sibírsku železnicu, ktorá spojuje Európu s tichým oceánom.

Na tejto železnici nastal nevidaný ruch, dediny, mestá rastú, ako z vody, a ľudia sťahujú sa ročne do Sibirie okolo 2 miliónov. Rusi, aby zabezpečili svoju dráhu a prístavy a i svoju moc v týchto končinách, opevnili Port-Artur a Vladivostok.

No tento rozvoj ruskej moci špatným okom hľadeli Japonci a tajne robili prípravy k vojne, Angličania, ktorí majú v Japonsku ťažké milióny, podpichovali týchto neustále. Japonci vedeli, že cár nechce vojny a že Rusi sú nepripravení, že loďstvo majú rozdelené na tri oddiely a že dráhou potrebujú Rusi aj mesiac, než sa na miesto dostanú. Takto sa vysvetľujú i doterajšie ruské nezdary. Teda anglické peniaze zapríčinili válku a žiarlivosť Japonska pred ruskou mocou. Na konečný výsledok budú mať doterajšie udalosti malý vliv, lebo osud vojny rozhodne sa na suchu.

Zo všeho bude bieda a žiaľ a ožebračené národy. Vojny sú strašným trestom človečenstva a úhlavným nepriateľom vzdelenosti ľudskej. Od vojny vyslobodí nás Pane!

Noviny z blízka i z ďaleka.

(Dopisy).

— **Búr Sv. Mikuláš.** (Dokončenie.) Dietky milo rečnili, a vôbec celá zkuška prezradzovala, že trieda dostala učiteľku z povolania, ktorá nielen učí svedomite, ale aj — ako pri nedávnej návšteve p. kráľ. škôldozorca sa bol vyjadril — učenie svoje spája z láskyplnou výchovou kresťanskou. Na takú učebnú silu potom už môžeme byť hrdí, a sme povďační všetkým tým pánom, čo za jej vyvolenie sa odúševňovali; bo vskutku už lepšiu si nemôžeme priať, bo pohybujeme aj, či by lepšia vôbec jestvovala.

Všetci páni, čo na tej zkuške boli s tým dojmom odchádzali domov, že takej zkušky ešte nevideli, a boli tuhá piati kňazi, správca pánstiev sv. janských p. Stark, traja učiteľia, predstavenstvo, školský výbor a iní rodičia detí. Jakou láskou vinú sa jej školské dietky ku nej, nech osvieti dostatočne moja vlastná zkušenosť: Pani učiteľka išla jednú okolo môjho bytu prechádzkou. Jej školáci ju zbadali. Iny vidievam školákov sa skládať, akonáhle zpatia zďaleka postavu svojho učiteľa, dajú sa v nohy! A toto? Bieto, Jožko, Karle, Katerino, Saňo, friško utekajte sem, hen idú p. učiteľka! Ponaňhajte sa, lebo už ich nevidíte! A sú šťastlivé, ak ich osloví — čo ona ani naopomenie — alebo sa ich dotkne. Mohol bych vyprávať ešte i o tom, ako jej každý rozkaz u detí je sväté pismo, ako jej deti sta anjeličky v kostole kľacia so sopiatyma rukama, akou slušnosťou pozdravujú ony i z ďaleka, ako čistotno si ohodia. Poslúžiť p. učiteľke volám, to znamená vyznačenie. Keď pred Jesuliatkom — obrazom v škole vyveseným — môže si kto kľaknúť, už akoby o hlavu nariastol. Jej najväčší trestný prostriedok čini červený jazyk, to ide za špatné reči. Takému

sa obesi na krky a istý čas ho nosí dľa výstupku na krátko či ďalej. Keď býva taký poslaný k p. učiteľovi do veľkej školy s jazykom; to značí tú najväčšiu hanbu. Jazyka aj preto boja sa deti nie menej ako čerta, lebo toho jazyk vyznamenáva červený jazyk. Jakou vľúdnosťou hečí ona chrtavé tváre školákov. Kolkej dobroty zkusujú jej chudobní školáci povedzme malý cigán: Juro, Beta, že radšej si odtrhne od úst, len aby chúlta malo: pero, rajštan, písanku, čerňidlo, ba i učebnú knižku. Ale už príliš urážam jej skromnosť, preto z tohoto už dosť!

Poznamenávam ďalej len to, že sa cítim šťastlivým, keď na také horlivé duše sú sverené naše dietky. To by sme mali samých anjelov, keďby tie naše defurence mohli 2—3 roky, ale povedzme do 16—18 roku byť pod ich ferulou. Teraz sú nimi ovšem, len že čo chosna, keď potom pod rukou rodičovskou sa zanedbávajú až k zaplakaniu! Tu hľa je pádny rozdiel! Aké sú deti teraz, a aké sú pod vaším vedením, rodičia! V 16—18 roku: divoké, surové, že ani bývalého učiteľa, kňaza nepozdravia — kminské, lharské, necudné. Mali by ste si predsa len viac všimnúť tých vašich pp. učiteľov: Doprial bych vám rodičom všetkým toho pôžitku na examente, aby ste mali dostatočnej látky k rozmyšľaniu nad týmto zjavom a nad tým rozdielom vo výchove v škole a vo vasej výchove. Tu len sväté slová: u vás len pást rozhoduje na prvý raz. — Len predvčerom pýtam sa žiačky so zakrvaveným okom: kto ta to uderil? Mater! znela odpoveď dieťaťa. A to dievčatko tiché, že sotva si zaslúžilo tak prisneho trestu. — Tu sa priučia vaše dieťa k slušnosti, k čistote: a jako vyhlíada potom? . . . o vás? Nemali by ste reptat proti nariadeniam pp. učiteľov pod deťmi, keď ony viac starosti o deti svoje žiadajú. Nemali by ste si rodičovia dovoliť nešlušné poznámky vypúšťať z úst pred deťmi na učiteľa, a tým jeho vážnosť kaziť — čím vlastne hynie len vaša. Alebo odkiaľ to pošlo, že si dovolilo dieťa vypustiť z úst túto poznámku, že by p. učiteľke rebrá zlámal, keď by to bolo mu v moci? Jestliže doma by nebol počul niečo podobného? A za čo mal by lámať rebrá svojmu najväčšiemu dobrodincovi? Za jej dobrotu, za lásku, obetovosť a unovanie? Hľa, tu sa dá z jednanja detí uzatvárať na zmyšľanie rodičov. Lebo dieťa od seba pri výchove školskej nenie podobného schopné. Ale rodič keď v lakomosti svojej má dať 4 haliere na šuvix, keď mater má pred sviatkom a v sobotu dieťa pozumávať; keď má školákov vyprať vačkovo ručnik, keď má dať do spoločenstva detinstva Ježišovo 4 haliere mesačne, to sa sypú nerozmyslené grobianstva a také poznámky, ktoré pred deťmi nemajú miesta, nepomysliať na to, že čím ony teraz počtí učiteľa, to o 10 rokov deti samé si dovoľia oproti svojim rodičom, a ešte horšie, a kto je tomu vina?!

Boh daj dobrého zdravia všetkým našim pp. učiteľom, čo s našimi deťmi sa toľko unovali, aby vyčerpané telesné sily cez prázdniny si nadobudli späť, aby mohli začať s novým dorostom ťažkú prácu svojho povolania, čo je umenie nad všetky umenia, vedieť správne vychovávať kresťanskú mládež. A keď aj pri skromnom svojom plate nenie sú vstave v kupeloch hladat si zotavenia, ony uspokojili by sa i doma so živoucou v Bori, nech len by nemuseli pokaždé takmer s výhražkou žaloby si vymáhať svoje krvopotné mozole! Uznať, kam si sa podela z Búrov. Čuvam takú a podobnú poznámku: Keď by mal ist ten pán učiteľ od nás preč, radšej by sme mu stovku pridali! Ale kým je medzi nimi, vtedy sa nemajú k ničomu. Keď už pôjde inam, tu už je noskoro! Co im ale patrí, to majú dostať v riadnom čase; potom nebudú mnohí z pp. učiteľov vdychať: „Zostátne škôl, príjd k nám kráľovstvo tvoje!“

Moja mienka ja tá, že platy pp. učiteľov mal by zdvihať predseda škôl, ako bezprostredný predstavený, a vyplácať on, že by netrpela vážnosť učiteľova ani tuná, aby na obecnom kancelári dakto osopil sa naň, keď pýta, čo mu patrí dľa všetkého práva: svoj plat.

Jedon s prítomných na zkuške.

— **Od nás.** (Od Modry.) Náš sedliacký stav nech nám nikto nezavídí, bo len veľmo zriedka je nám trochu dobre, väčším dielom ale zle: v kostole nám hrozia trestom večným a na úrade, trestom časným. Nuž potom majme

chuť sedliakmi byť! A nám devám a ženám ani o chl p nie je lepšie. Rofníci sú ako včela, ktorej vždy odeberie sa plný klát mádu. Podobne i my máme len dorábať, a keď sme dačo trápne dorobili, pod rôznymi titulmi vezmú nám to, aby z toho mnohí ľahko žiť mohli. Najsmutnejšie avšak pri tom je, že väčším dielom tí, čo z nás tučnejú, tí najviac najviac ťažia, ako keď tela z výmena matky kravy dobre sa naplnilo, z roztopašnosti s hlavou do nej drcá. Páni majú k nám tvrdé srdce, jak tie skaly našich hôr. — Avšak nie o tom chcem hovoriť, bárs i to mi na srdci leží, a u mňa, čo na srdci, to na jazyku, a teraz hľa, i na papieri, vlastne chcem ťrtnúť, že minulý týždeň idem v Pezinku do jatky kúpiť kovadzieho mäsa, platím ako riadne pol kila po 30 kr. Pán mäsiar vezme groše, očíta a zaraz obráti sa zvolna, jak široký šrôb a riečne: „Slečinko, to nenie dosť.“ Ja hľadím naňho, ako mladý zajac na nový sňah, on ale: „Od včerajška mäso o 4 kr. zdraželo, kilo stojí 64 kr.“ — Tu máš! Tak práve teraz, keď peňazí málo, alebo nič, mäsiari zvýšia cenu mäsa, a potom práve teraz, v časoch ťažkých prác, keď potrebujeme zodpovedne záživnejší pokrm, ako mäso je, práve toto tak rýchlo v cene postúpilo. Raďa bych vedela, čo toho príčinou a či môžu mäsiari dľa ľúbosti cenu tovaru zdvihať a pri tej ošťať a nikdy neumenšit? Vojna, že by i na našu krajinu mala už toľký vpliv, neverim. Pád dobytky tiež nenie. Tak čo? Avšak pomôcť si nemôžeme: Ono keďby tunašii ľud znal rozumom hýbať, nuž myslím, dalo by sa i pomôcť a majstrov na ťzde držať, totižto na akcie založením vlastnej jatky. Avšak to len sen, bo pôda tu celkom planá je. Tu niet pocho pu o sily zdruzenia. — Zaraz s mäsom i koža tu zdražela. Snáď vy tam v Záhorí máte ešte lacný svet? Či tiež už nie? Povedzte to vvedavej

Aničke Kozruchoníh

— **Zďjar.** (Spišská stolica). Vefactený pane redaktor! Mnoho dobrého a užitočného sa môže človek dočítať v našom milom „Pokroku“, však tiež i mnoho špatného. Čo India bez viery popáchajú, ale to tak bolo a bude, lebo Ježiš praví: „Nechajte oboch spolu rásť až do žatvy a v čas žatvy poviem žencom: soberte najprv kúkol a sviazte ho do snopov k spáleniu, ale pšenicu shromaždite do mojej stodoly; tak pre nábožného to nie je nič pohoršujúceho, lebo sa len v dobrom utvrdil. My sme tu tiež založili spolok úverkový a potravny a zruzu sa počal rozmáhať, ale teraz sú židia múdrejší a my sa ich nemôžeme nijako striasť, lebo sa držia hesla: „Svoj k svojmu“. Mal tiež jeden žid na rýnku dom i s licenciou, však vediac, že nebude mať to dlho vydržať, musel to dať do predaju. My sme od neho odkúpili plac, lebo dom letí na kopu, i s licenciou, za čo sme mu dali 2000 korún. Musím podotknúť, že chceme si na tomto mieste vystaviť spolkový dom.

Musím tiež so žiaľom poznamenať, že tu je ľud veľmi závislivý vzdor tomu, že je obetavý na nábožné ciele. Inšie tu nemáme, len samé processy, ktoré sú nám veru len na škodu a koľko razy na miesto toho, aby mu po processy niečo zostalo, musí ešte doplacať. Drahi bratia, odhodte už raz belmo zaslepenia, vzhopte sa, držte spolu, napomáhajte jeden druhého, lebo len takto môžeme k niečomu prísť a nášmu nepriateľovi na vzdor sa postaviť. Mali sme tu smutný pád. Nedávno šiel gazda N. s poľa a v prostred ceste ho ranila mrtvica, kde i hneď umrel, večné odpočinutie daj mu Pane. — Mnoho píšú noviny o našom Spiši, že nám ľud uteká do Ameriky. Áno, je tomu tak, však je to pre nás len dobré, lebo v Amerike si ľud vyrobí peniaze a po čase, keď sa zase vráti, zakúpi si nejakú chalápku, kúsok poľa a takto potom už môže lepšie žiť. Preto budme Amerike za to len povďační.

Tomáš Pitonjak.

— **Zo Straže.** So všetkých stran čítam o neprajníkoch, jak katolíckych, tak úverkových i potravných spolkov, tu u nás v Stražoch (v Morvaéri) nemáme žiadneho, ale sme so šťastinami založili všetky tri tieto spolky, ktoré už 5. rok účinkujú a vo svojich základoch si veľmi dobre stoja, vydiac to naši neprajníci, ktorí predpokladali, že tomu bude len 1—2 roky trvať, doteraz nás len — ktorí sme v spolkoch — za smiech mali, ale keď vidia jejich sklamanie, teraz už vycerujú zuby, ale mysleli by ste čt. čitatelia, že sú to snáď len

ti kazári, o nie, ja mám mojich susedov jedno u druhého, ktorí tie najošklivejšie hany hádžu na spolky. Krémár sa hnevá, že mládež sa vzdeláva a k nemu neide piť, kupec sa hnevá, že ženy idú do potravného spolku, sedliak sa hnevá, že v potravnom spolku nemôže dražšie predať žito lebo raž. Muzikant sa hnevá, že mládež sa učí spevy a čítať a pri ňom nemá kto skákať, tento posledný sa s tým velice dobre predstavil, kto on je, keď hovorí: „a čo som ja spolkar, ja žiadnemu spolkarovi hrať nebudem“, podľa mienky tohoto chalana by mal byť spolkar najpotupnejší človek, mládenec strašák, vyzývajú vás aby ste takému harmonikárovi — ktorí myslí, že je rozumom napumpovaný — pokoj dali, nech si vyhráva pre seba a vy si v spolku zaspievajte.

Zo Straž toľko ľudí ide každoročne do Ameriky, tak že náš výborný chotár čochvíľa padne do rúk Smolinčanom a Čáranom, aj teraz b. t. m. išla jedna „kompánia“ pod vedením stražského podrychtára, teda podrychtár už je pred, teda teraz nastáva poriadok na rychtára, nenie pravda?

(Ten Vám nepôjde, lebo senickí páni by od žiaľu zomreli za ním. Máte dobré pero, pozorujte a píšete. Red.)

— **Hasprunka.** U nás panuje nebezpečná očnia nemoc, ale taká silná, jako ten trachom, že od nej ľudia až slepnú nie len na očiach, ale aj na duši. Máme u nás nový potravný spolok, ale mnohí ho nevidia, sú slepi. Spolok bol založený pre všetkých kresťanov, ale naši ľudia myslia, že sú kresťania len v kostole, vonku že netreba ukazovať našu vieru a dľa nej žiť, že dostačí sa modliť a skutky, že sú zbytočné, či nenie to slepota? Prečo nedávali naši kazári lacnejšie kým spolku nebolo? teraz áno, no rozumieme tomu, jedno dá lacnejšie, na druhom ta poriadne sekne. Rozum, ľudia rozum! Kde bol predtým tak lacný chlieb jako je teraz v spolku. *Bratia držte jednotu a svornosť. Milujte Krista skutkom a nie prázdnyimi rečami. Spolkár.*

— **Pernek.** Znám je, že náš slovenský ľud velice miluje pletky a klebety a veru u nás v Perneku je ich tiež dost, na mňa zkríkli, že som povedal: *Chudobný ľud nech pokape.* Bože môj, jako bych také slová mohol z úst vypustiť, keď sám som nie boháčom. Kto to počul z mojich úst, nech ma verejne usvedčí, keď sa najde taký, dám mu alebo na dobré ciele 100 korún, slovom sto korún! Mnohý s osočovaním druhého, chce sa stať veľkým a pekným. Práca sa nám v poli opozdily pre časté dažde a veľké mokro, jariny aj oziminy máme na mnohých miestach povymokané. Ovocný strom je utešene rozkvitlý. Keď Boh zachráni, mali by sme hojnú úrodu ovocia.

— **Z Ameriky Fishkill Lading, N. Y.** So srdečným pozdravom sa obraciam na čtenú redakciu milého „Pokroku“, i na všetkých čitateľov milého tohoto listu. Náš spolok I. K. S. J. číslo 437 nestará sa len o svetskú marnosť, ale aj o dušné spasenie, naši úradníci sa postarali o to, že by nám Slovákom bol dovedený slovenský kňaz, aby sme mohli vykonať Veľkonočnú spoveď. A tak 18. apríla k nám bol doprevedený duchovný otec, kňaz Julius Sabó, rodu verný Slovákom, za to, že k nám prišiel, mu srdečné vďaka vzdávame, on tu v Amerike je na farnosti v Yonkers N. J. Čo sa týka počasia, to však máme dosť ľavé a len v čas ráno mráziky sú, robota nám išla do teraz dosť slabo, ale však už dúfame, že sa nám otvorí lepší čas, jak bude teplejšie, tak vynúťme všetkým krajojm spolkom, aby sa milovali jedon druhého, tak, jak my v novej vlasti v Amerike. Značím sa s rodáčkou úctou.

Štefan Baňovič,

úd I. K. S. J. číslo 437.

— **Prešporok.** Priblížilo sa jaro a s ním mesiac máj zo svojou krásou a pôvabom — trapný zimný čas sa pomínul a na miesto neho vracia sa nový život jara do celej prírody — pole oblieka sa v zelený odev, lúky v pestrý koberec kvetov, — stromy sa roz zelenávajú, a vtáčstvo va vesele navracuje z teplých krajov

a vesele začína na poliach a v lesoch úbežné himny tvorcu sveta prespevovať. Zlaté slnko výšej vystupuje so svojimi teplými paprškami milo hreje a osvežuje celú jarnú prírodu. Všade javí sa čulý život v prírode. — O keď by i nad našim milým slovenským národom, usmiale sa slnko národného blaha a stúpalo výš a výš a rozveselilo nás svojimi paprškami. — Bohužial, že doteraz sme nemali príčiny z jeho lesku sa radovať, — ale je nádej, že už sa tiež blíži čas prebudenia — zo spánku. — Začína u nás tiež jaro. Vďaka vrelá patri niekoľko úprimným dobrým rododubom slovenským, — čo s nami hýbu — a prebúdajú v nás šlachetné city národného povedomia. — Už i taký čítajú naše noviny „Pokrok“ a „Týždenník“, ktorí nechceli ani čuť o novinách. — Teda rodáci — len s chuťou do práce, vzmužme sa ku spoločnej práci národnej. — Nezpomínajme len svojich slávnych predkov, ale aby sme sa im podobali, toho dbajme. — Zmeníme do čista svoje jednanie — budme lepšími vlastencami, opravdivými. Majme k sebe viacej lásky a hrdošti národnej. Neodkladajme staré, krásne národné zvyky, zase si ich osvojme, svoju drahú reč zastávajme i milujme ju. Vzdelávajme sa, čítajme dobré užitočné knihy, — časopisy noviny, dávajme prečítané i druhým čítať. — Naša doba, je doba spolkov. — Zakladajme spolky a kde sú vstúpme do nich a budme horliví, dobrí členovia. Naproti tomu sa chráňme spolkov zlých a škodlivých, otravných novin a časopisov. — Potom i nad nami sa zasmie sa slnko blaha a príjdu lepšie časy. Zdar Boh! J. P.

— **Sv. Jur** (u Prešporoku.) Ľud tu u nás banuje a žaluje, ako otruci pod jarmom, pracuje neprestajne — od svitu do mraku, a vzdor toho, nedostatku u nás, až mnoho. Ono mile radšie by som vyznala, že nám dobre ide, že sme bez starosti, že si len spievame: „neoriem, nesejem, samo sa mi rodí“ avšak to nemožno riečť o našom Juru, ani veru o iných krajoch, to len v raji možno bolo a z čiastky vari v zemi kananejskej, kde jeden palmový strom celú rodinu vyživí. My už pracovať, starať sa musíme či v tom, bo v onom smere, buď telesne buď duchovne, aby sme udržali alebo zlepšili svoje hmotné polozenie a na koľko možno i užitočnými vedomostami sa obohatili. Lež k tomu treba vodcu. Dosiť sme ho nemali a preto i klesli. Teraz ale sa nám dostavil, a to iskrenný, nám verne oddaný, hotový žiť a mrieť za svojeť, ktorý nie svoj vlastný zisk, lež len náš blahobyť pred očami má, mienim s tým vp. farára R. Nováka. Avšak nemyslite, že ľud, nahliadnúc svoj dosavadný mizerný stav, dáva sa na chodník nápravy a s láskou, úctou a od danostou lne k vodcovi, aby chytrejšie a istejšie k cieľu doviest nás mohol. Oj nie!! Nechcú súhlasit, nechcú svornosť, nechcú jednotu, len to sdiernanie nepriateľa i ďalej cítiť a bedákať, keď už sú na to zvykli, a zvyk je železný ráčho, to neprelomí u nás ani dobrá rada, ani živý príklad nášho pána, ktorý mieni jednotu v srdciach, v myšlienkách zakorenit, aby ani peklo ani hrom nám viac neškodili, by sme si zaspievať mohli: „Hrom a peklo, marné vaše proti nám sú vzteky.“

Milí krajanovia, ak mienite na nohy sa postaviť, tak teraz toho príležitosť sa ponúka a preto spojte sa a sduzte sa okolo vášho dobromyseľného pána, bo ak ľahostajnosťou vôľu mu odoberieťe, a on sa utiahne, tak nepriateľ dodružka a pošle strom vášho blahobytu. — „Alle Mann an Bord!“ privoláva admirál svojim matrozom v čas potreby. Hor sa do práce za vec sduzenia, spolkovitosti, tak privoláva vám, sv. Juranom, váš admirál:

Sv. Jurský.

— **Prešporok.** Prešporokský výbor na dňa 22. mája t. r. (vo svätodušnú nedeľu) sľubuje tanejšim a okolitým Slovákom v miestnosťach p. F. Idziho (Sancová cesta č. 27.) rozmanitý večierok, ktorého program bude: 1. spev: Bože, svetov Stvoriteli...; 2. veselohra: Oklamani klamári; 3. spev: Od severu vietor fúka...; 4. komická scéna so spevom: Kludný manžel; 5. spev. — Po predstavení tanečná zábava. — Začiatok večierka o 7. h. — Vstupné: I. miesto 1 K. 20 hal.; II. miesto 80 hal.; miesto na státie 40 hal. — Pozvánky sa neposielajú.

Drobné zprávy.

— Na počátku júna vypluje silná ruská baltická flotta, do Východnej Azie.

— **Malo-levársky potravný spolok** mal v druhom svojom roku 3504 kor. čistého zisku. Vel. p. predsedovi, horlivým výborom. Srdečné blahoželanie.

* **Kedy je prikrm haematosou nezbytný?** Prikrm haematosou je nezbytný v týchto prípadoch: 1. Má-li prasica pre mnoho podsviňciat málo mlieka, v tom páde prikrmujú sa podsviňciatá. 2. Sú-li žriaba, žela, jalovica, podsviňciatá atď. zakrpatenými a vzraste pozadku. 3. Majú-li mladé zvieratá, zvlášte telce, podsviňciatá špatnú chuť ku žrádľu. 4. Chceme-li dobytok rýchle pre mäsiara vykrmiť, na trh, alebo svoj chov opraviť.

Včelárske klaty sú (systém Gerson) lačno na predaj. Blížšie zprávy podá Rosenbach Antal, Žabi ulica v Skalici.

Prijmem za učňa z poriadneho domu chlapca na kováčské remeslo, Jozef Nemečkay, kováč v Senici.

Prijmem za učňa poriadneho chlapca z kresťanskej rodiny na stolárstvo, Martin Havel, stolár v Holiči.

Prijmem pomocníka na kolársku prácu, žiada sa, aby sa vyznal v práci. Nastúpiť môže hneď. Jozef Lukáčy, kolársky majster v Holiči.

BESEDNICA.

Čo neraz človek zkusí, keď sa chce ženit.

I.

Na nádraží v Mikulove prechádzajú sa netrpezlivo tri osoby. Je to pán Havran so svojou drahou polovicou a ich dcérou Emilkou. Očakávajú Emilkinho ženicha pána Syslíka, ktorý v mnohom ohľade podobá sa svojmu nastávajúcemu pánu testovi.

„Ale ak neprije, tisíc hrmených vtedy...“ rozkriknul sa náhle starostlivý pán Havran.

„Nuž, čo sa stane?“ pýtaly sa matka i dcéra naraz, nemohúc ubrániť sa smiechu.

„Vtedy mu pošlem telegramm, že mu Emilku nedám!“

„Ale, apinko, ako môžeš len tak hovoriť?“ vravela dcéra vyčítave. „Veď telegrafoval, že je už na ceste a dôjde s týmto vlakom!“

„Pravda, pravda! Ale ak nedôjde vtedy — toho človeka rozmrvim! Len si povážte tú ostudu, má byť svatba, a niet tu ženicha! Tisíc hrmených, v tom páde musela by si, Emilka, ku oltáru s iným!“

„Ato hneď zajtra?“ pýtaly sa posmešne obe.

„To sa rozumie, ináč bola by ostuda hová. A zostuď sa pán Bonifác Havran, počestný mešťan a mydlíar mikulovský, nedá! Všetko skôr, len žiadnu ostudu!“

„Ale, sám Boh vie, aký to máš dnes zase bláznivý deň! Prečo by pán Syslík nedošiel? Veď je už na ceste!“ podotkla žena

„Prečo? Prečože by nedošiel? Preto, že ma dnes ráno predišla stará Socherka, — a to znamená vždy nejaké nešťastie, teraz rozumieš? — Nešťastie! Aby si to vedela! vykladá celkom opravdove pán Havran.

„Vravieva sa, že sú ženské pôverčivé, ale vy mužskí, ste ešte horší!“ žartovala dcéra.

„To znamená nešťastie, a nie je to žiadna povera!“ dokladal pán Havran.

„Ale, načo si máme pripúšťať zbytočné starosti, hlavnou vecou bude, aby sme nášho zaťa, ako sa patri, prijali!“ vraví pani, dutajúce, že sa tým rozprávka skončí.

„No, áno, to sa rozumie! Ale dajte pozor, najprv ho objímen ja, potom ho môžeš bozkať ty Emilka, a mama, ty dáš si od neho pobožkať len ruku. Ale počínaj si pri tom hodne dôstojne, rozumieš, nech každý vidí, že nie sme len takí ledabolo!...“

V tom vlak prichádza. Pán Havran ponáhla k nemu, nechajúc zatým dámy čakať na perrone. Pozerá v ľavo, pozerá v pravo, prebehuje od jedného k druhému, ale po pánu Syslíkovi ani pamiatky. Zatým vlak zase pomaly odchádzal.

„Tisíc hrmených!“ hnevá sa pán Havran, kdežto dcéra, rozplývajúce sa v slzách, padá matke na prsia. „Tisíc hrmených! Nepovedal som to? Nepovedal som to desať ráz! Tisíc hrmených! Ale tomu laganovi ja posvietim!“ (Pokračovanie budúce.)

Fiume-Amerika.

Uhor.-americká paroplavba.

Z Fiume do New-Yorku najbližšie pohnú sa nasledujúce parolode:

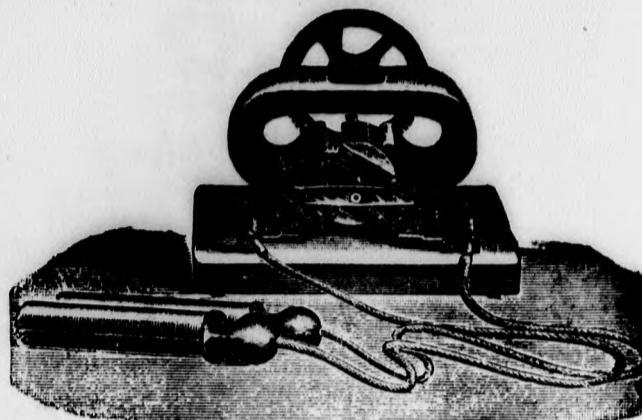
17. mája „SLAVONIA“, 31. mája „PANNONIA“ a 14. júna „ULTONIA“. Predplatná cena s celým zaopatrením a vo Fiume dva dni zdarma ubytovaním a strovou 180 K. Bezplatné vysvetlenie a predplatky prijíma z poverenia „ADRIE“, uhor. kráľ. paroplavebnej spoločnosti

JOZEF PELLER
Pozsony, Stefánia út 16. szám.

Zmladenie a predĺženie života skrz originálny americký „ELEKTROPHOR“

Elektro-lekársky stroj (apparát) pre svoju potrebu.

Elektrika je život!

Všetkým slabým ľuďom nemôžeme nič lepšieho odporučiť, ako tento elektrický stroj upotrebiť, lebo elektrisovanie posilňuje nervy, obnovuje krv, silí sebavedomie, dáva riadny obeh krvi a čulosť svalov, a chráni od mnohých nemocí.

Tak dosvedčuje dr. **Bourg**, člen lekárskej fakulty v Paríži: Nielen lámku, rheumatismus, hysteriu, asthma, sú skrze elektrisovanie liečiteľné v stoe pádoch a ľahodno pôsobiace, kde um lekárov je nedostatočný, ale zvlášte pri všetkých nervových nemociach, boleniu hlavy, kolike, nedačutiu, nepanlivosti, hypochondru, zvlášte zlatej žile, účinkuje v niekoľkých dňoch, áno, mnohokrát za hodinu spôsobuje obľahčenie, i pri ženských v požeňnanom stave.

Cena malého stroju (apparátu) 10 K. (Len pre veľmi citlivých). Cena veľkého Apparátu 20 K (Ku liečeniu nemoci vo väčšom stupni). Zasiela sa dobierkou alebo za napred zaslané peniaze. — Zastupiteľstvo Elektrophoru a Comp. Ltd.

JOZEF AUFFENBERG, Budapešť, VII. Husárska ulica čís. 6 P.

Vzorok zdarma!

Firma kresťanská!

Lodenové sukne,

polovlnené rôznych bariev, 1 kus 65—70 kr.
100 kusov 60—65 zl.,
detské sukienky 20 kr.
dobierkou zasiela:

I. Česká vyr. a vývoz sukni lodenových

Adolfa Jelínka

v Lísku, p. Jimramov. (Morava.)

Nehodiaci sa tovar buď vymením alebo vezmem zpät a peniaze vrátim!!

Každá nespokojnosť vylúčená!!

HAEMATOSA

jediný skutočne živý dobytí prášok

Pre ošípané

vo troch druhoch:

- pre podsviňatá,
- pre väčšie prasce
- pre kŕmne ošípané.

Zvyšuje znamenite chuť ku žrádlu. Najhoršiu chuť napravi vo 2 dňoch. **Neobyčajný úspech pri ošípaných.**

Ďalej: haematosa čís. 2, k náprave koňov a kráv, pôsobí výtečne pri chudosti, slabosti, kašľu, žlázach, nechuti ku žrádlu a špatnom trávení. — Cena: 5 kg. franko 3 K 50 bal., bez fr. 30 kg. 9 K 60 h. 50 kg. 16 K.

R. Zoubek, zverolekár vo Frenštate, p. Radhošť.

Mydlo „Palacký“

je nejlepší český výrobek.

Práca ľabká účinnok prevapujúci!

Prádro biele ako sníh!

Ján Vilímek,

v továrni na mydla v LIPNÍKU, nad Bečvou. (Morava.)

Náhrobné križe

v peknej úprave, každého druhu, s trvalým zlatením odporuča et. obecnstvu za báječne nízke ceny.

Taktiež prevádza každú opravu starých križov

Rudolf Detony
v Skalici.

Klmpiarstvo

oblievaného náčinia. Stavebné práce a plechy všetkých druhov a rozmerov sú vždy k dostaniu u

Rudolfa Detonyho
v Skalici (Szakoleza), Jezovítskaulica.

Pri báječne ľavných cenách rozosielať z môjho bohate zásobného a svetoznámeho skladu, všeobecne obľúbené

mexické strieborné zbožie,

a síce:

- 6 kusov stolových nožov z mexického striebra,
- 6 „ vidličiek z mexického striebra
- 6 „ ližičiek z mexického striebra
- 12 „ zvláštných dessertných nožov
- 6 „ zvláštných dessertných vidličiek
- 1 polievkovú ližičku z mex. striebra
- 1 mliečnu „
- 2 elegantné salonné svietniky

Každý objednatel mimo toho obdrží, ako odmenu, jednu presne do 12 1/2 kg. vážiacu domácu váhu úplne zdarma. Mexické striebro je biely kov, za jeho trvácnosť a zvláštnu jakosť ručím 25-ročnou zárukou. Rozosielenie prevádzam, buď pri predbežnom

doposlaní peňažného obnosu alebo dobierkou z môjho europejského skladu.

J. Denker, obchodný dom: Bpest, Hernát-u. 54.

Za 3 zl. 40 kr. dobierkou zašlem jeden 90 cm široký kus spišského plátna na 6 mužských alebo ženských košiel, výbornej jakosti 5-ročnou zárukou; mnohé uznania po ruke.

Za 4 zl. 50 kr. dobierkou zašlem 3 m. modernej látky, na jeden elegantný mužský oblek. Farba dľa ľubosti. Vzorok sa neposielať.

Za 5 korún zašlem 4 1/2 kg. (50 kusov) slabšej jakosti šperkoveho mydla, rozličnej farby, jako: ružovej, ľalijovej, rezervnej, mliečnej, fialkovej, rešedovej, jasmínovej, konvalinkovej posbierané. Pri predbežnom doposlaní peňažného obnosu alebo dobierkou.

Modro oblievané nádoby na varenie. Najjemnejšia výroba. Báječne ľavné ceny. Objednávka na zkušku, 6 hrnkov na varenie a 6 rajničiek, stojí len 3 zlaté dobierkou.

Jozef Denker,

centrálny obch. dom.
Budapešť, Hernád-utca 54.